

A já jsem si vzpomenu na krásnou Švarcavu, jak měla koťátka v krmítku pro ptáky a současně měla koťátka i ta naše Máca a jak jsem dal ta koťátka do jednoho koše, a jak ty kočky přijaly tu společnou domácnost, ty kočičí jesle a jak společně se střídaly v krmení koťátek, jak dokonce se i ty mámy vduly do koše a společně tam se dělily o to štěstí kočičích matek. A pod tím dojmem jsem odnesl ta kořata, co se narodila pod trámy půdy tam u Soldátů, odnesl jsem je a dal ke kořatům Autička, a kupodivu, ani jsem nevěřil, koťátka se propojila a tak se stalo, že střídavě je kojila Škaredá kočka a Autičko, milovaly se dál, a tak se střídaly i v tom kočičím štěstí kočičích matek. A pak už se koťátka batolila z ouhrabčeného koše do sena, už dokonce otevřenými dveřmi si hrála venku pod stromy a v uhlí, když pro mne přiběhla paní Soldátová, že z půdy spadlo to černé koťátko, abych si přišel jej chytit. A vzal jsem Škaredou kočičku a odnesl jsem ji do kůlny k Soldátům, kůlny plné stoujatých prken a štafí a klád, tam nahoře kůlny byl otvor vedoucí na půdu a tam žalostně mňoukalo černé kotě, stará kočka vydala takový smluvený sten, takové zamňoukání, a koťátko se svezlo dolů do prachu, a já jsem jej chtěl chytit, ale bylo příliš divoké, a příliš ustrašené, tak vždycky uskočilo pod prkna a tak teprve, až když jeho maminka vydala

několik tónů, které byly důrazným příkazem, to koťátko se přitisklo do prachu a zavřelo oči a já jsem jej drapnul a přitisknul k sobě a koťátko se přitisklo ke mně a tak jsem jej nesl, cítil jsem, jak mu tluče srdce, a umiňoval jsem si, že tohle černidlo, tohle černé kotě bude u mne, protože já jsem první člověk, kterého kotě poznalo, a já musím být při něm a já musím jej mít rád, protože tak, jak jsem jej nesl, a tak za několik minut, kdy jsem cítil, jak se to koťátko ke mně tiskne, že z těch pěti minut budu žít a tohle koťátko odejme ode mne vinu za všechny ty kočky, které jsem zabil, musel zabít. A tak jsem to koťátko podsunul pod klubičko těch ostatních, stál jsem u kůlny a naslouchal, to černé kotě zacouvalo docela vespod, pod těch devět koťátek ostatních, přicházely kočky a kojily všechna ta kořata, a tedy i to černé kotě, které celé tři dny vychutnávalo teplý pelíšek a celé tři dny bylo šťastno jen tím, že leží pod ostatními kořaty. A ty dvě maminky kočičí se střídaly v opatrování koťátek dál, dál si dávaly hubičky, kdykoliv se potkaly, koťátka už povyrostla, už dávno samy lábaly mlíčko, už se naučily jíst maso, vařené maso z mořských ryb a zdálo se, že všechno dobře dopadne, už pět koťátek bylo zamluveno od sousedů a zdálo se, že všechno bude zase tak, jako to bývalo. Když jednoho dne se ty dvě kočičí matky servaly,